

Àudio del Prelat: acollir el pelegrí

El prelat de l'Opus Dei reflexiona sobre una obra de misericòrdia molt actual: "Ara, en aquests temps, Crist segueix buscant amics que l'acullin en els emigrants o desplaçats".

01/04/2016

Era pelegrí i em vau acollir. Aquells que van escoltar de Jesucrist aquestes paraules coneixien bé els perills que amenaçaven els qui s'aventuraven pels camins: lladres, feres, una climatologia adversa o

altres riscos. També Maria i Josep van experimentar la indefensió dels pelegrins quan Crist va venir al món. Una rere l'altra, se'ls van tancar les portes de Betlem. Només un estable va acollir el Déu nascut. Temps després, la Sagrada Família, perseguida pel rei Herodes, va marxar a l'exili a un país estranger, sense portar gairebé res amb ells per la urgència de la marxa.

El Sant Pare ha dit que "la predicació de Jesús ens presenta les obres de misericòrdia, perquè puguem considerar si vivim o no com a deixebles seus". Per tant, cal demanar a Déu, en la nostra pregària: Per què, Senyor, ens convides a donar posada al pelegrí? Què ens vols ensenyar?

Donar posada al pelegrí és acollir l'estrany, és fer espai a qui necessita ajuda en el nostre món segur i estable; és oferir protecció a aquells

que es veuen amenaçats, arriscant amb ells la nostra pròpia comoditat, compartint el nostre benestar i, per tant, perdent una mica aquesta tranquil·litat per a nosaltres mateixos, i fer-ho amb alegria externa i interna.

Els últims mesos, contemplem diàriament, amb dolor, com milers de persones estan desgastant i consumint les seves vides per aconseguir una existència més digna en un país o continent diferent del seu. No és un fenomen nou, però recentment les desigualtats socials i les guerres han arribat a tals nivells, que ni el mar ni altres límits naturals han pogut contenir per més temps aquest flux migratori.

El pelegrí ja no és una figura llunyana, sinó que està cada vegada més present als carrers de les nostres ciutats. El Papa ha assenyalat que, si mirem amb indiferència el dolorós

viatge d'aquestes famílies, és que "hem perdut el sentit de la responsabilitat fraternal".

Societats que durant segles s'han desenvolupat al caliu del cristianisme afronten ara aquest repte gegantí. Per això, m'atreveixo a dir que només hi haurà capacitat d'acollir els qui es veuen forçats a emigrar si ens exercitem tots cada dia en la caritat de Crist. Aquesta misericòrdia -que tantes vegades els ha consolat a les terres d'origen, de mà de missioners, religiosos, religioses i de tants homes i dones de bona fe als qui hem d'estar molt agraïts-, inspirarà ara la creativitat de moltes persones.

Caldrà desenvolupar iniciatives diverses per distribuir entre tots el benestar indispensable, els llocs de treball, les llars, l'educació, etcètera. Comprenquem bé que no es tracta només d'un problema econòmic, sinó

principalment moral, perquè quan un germà reclama justícia, cal que el cristià respongui també amb la caritat.

A l'Evangelí se'ns mostra com el mateix Senyor va gaudir de l'hospitalitat de molts dels seus amics mentre predicava per Judea i Galilea. I, als qui li obrien les portes de les seves cases, Jesús els transformava la vida: Marta, Maria i Llàtzer van gaudir així de l'amistat del Redemptor; Simó el fariseu va aprendre el valor del perdó; Zaqueu va abandonar la seva vida egoista... Ara, en aquests temps, Crist continua cercant amics que l'acullin en els emigrants o desplaçats.

Tu i jo podem allotjar el Senyor en les nostres ànimes diàriament, quan el rebem a la Santa Eucaristia.

Germanes i germans meus, amics i amigues, pensem: Quina hospitalitat donem al Redemptor? ¿Preparem bé

el cor com aquests personatges de l'Evangeli disposarien les seves cases abans de l'arribada del Mestre? Amb quins detalls d'afecte cuidem al diví Hoste?

Si parlem de l'Eucaristia, no ens estem allunyant del tema de la misericòrdia, perquè només un cor que sap tractar el Crist i s'esforça per estimar-lo cada dia més, serà capaç d'acollir el germà que necessita ajuda, treball o simplement una atenció especial.

Si tenim cura de la Comunió, el Senyor ens farà més generosos, més sensibles al patiment dels altres, més disponibles per a oferir els nostres mitjans materials, el nostre temps o possibilitats als indigents.

Sant Josepmaria també va patir la prova de qui ha de fugir i cercar aixopluc. A causa de la persecució religiosa, que es va produir a Espanya el 1936, va haver de

refugiar-se, durant llargs períodes de temps, en diversos llocs de Madrid, en golfes i habitacions estretes, en llocs estranys. Si creia que les persones que l'havien acollit no el denunciarien, els revelava la seva condició de sacerdot, i -sense por a posar en perill la seva vida- els oferia la participació en els sagraments, com la Confessió o l'Eucaristia, veritables consols en aquells mesos tan difícils. D'aquesta manera, entre l'odi i la por propis d'un conflicte, Crist s'obria pas un cop més al cor d'aquelles persones.

Abans d'acabar aquest diàleg amb vosaltres, demanem a la Mare de Déu i a sant Josep, pelegrins a Betlem i emigrants a Egipte, que ens ensenyin a obrir la porta de la nostra vida a aquest Crist que està reclamant la nostra generositat amb els qui necessiten ser acollits.

► Tots els àudios sobre les obres de misericòrdia

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/audio-del-
prelat-acollir-el-pelegri/](https://dev.opusdei.org/ca/article/audio-del-prelat-acollir-el-pelegri/) (05/08/2025)